

det er af ham bemærket, hvorledes en Universitetslærer efter Loven vilde staae og sin hele Embedstid vilde blive staaende paa lavere Gage end en Collega, der er ansat efter ham. Dette Tilfælde er af Ministeriet blevet betegnet paa meget lempelig Maade som en „syn-derlig Inconsequent“, og for at raade Bod paa denne Inconsequent er der bleven paa-beraabt, hvad der kaldes „Lovforslagets Aand“; derved er det lykkedes, „ganske undtagelsesviis, men imod Lovens Ord, at staae den paagaaende Universitetslærer den Gage, som rettelig tilkommer ham. Som andet Exempel staaer en Universitetslærer, om hvem det er bemærket i Ministeriets Udtalelse, at han „ved ligefrem Anvendelse af § 11“ kun vilde faa 800 Rd. Gage. Ogsaa her er Aanden bleven sat i Bevægelse, og herved er Gagen bleven forhøjet fra 800 Rd. til 1300 Rd. — Hvad nu Forsaaeligheden og Anvendeligheden af Loven angaaer, da faaer man et klart Billede af de mangfoldige Banfælgeligheder, denne Lov har beredt Ministeriet, naar man gjør sig bekendt med de Fors handlinger, der have fundet Sted i det andet Thing, og med de Udtalelser, som der ere gjorte af Cultusministeren. Han bringer saaledes i Erindring, at der er bleven meddeelt Udvalget „en Deel af de forfælskelige Overræffelser, der i den Henseende have fundet Sted; det vil deraf kunne sees, at det i mange Tilfælde har været forbundet med ikke ringe Besværlighed at finde den rette Mening af Loven“, og Ministeren omtaler det som „et ganske mærkeligt Phæno-men“, at man har kunnet løse Problemerne paa en Maade, der er fundet fyldestgjørende fra Folkethingets Side. Der er nemlig som bekendt bleven fremlagt fra Ministeriet en meget udsørlig Skrivelse til Finansudvalget, som søger at klare de forfælskelige Spørgsmaal; ogsaa har Ministeriet havt den Tilfredsstillelse, at Ordføreren har udtalt sig om dette Arbejde som „et skarpsindigt og vellykket Arbejde“, som Udvalget derfor i alle Dele kunde tiltræde. Og at der ikke hører ringe Skarpsindighed til at løse de opstaaende Fortolknings-Spørgsmaal, derpaa har man et klart Exempel, som den ærede Landstingsmand (Besfely) ogsaa anførte, i den Maade hvorpaa der gaaes frem for at udbringe en enkelt Universitetslæ-

vers Gagering: først en Opsummering af Gageringsposterne, derefter affortes i de opsummerede Gager efter § 3, dernæst sættes Summen ned efter eet Punktum i § 11, og endelig bliver den atter sat op efter et andet Punktum i § 11. En Lov, der stiller Fordringer til en saa overordentlig Skarpsindighed, hører ganske vist ikke til Mønsterlovene. For Landstingets Vedkommende troer jeg imidlertid, at medrette en Beroligelse kan søges deri, at Thinget stod, som det vil erindres, overfor denne Lov med bundne Hænder; og dog vil jeg ikke sige, at denne Beroligelse vilde være fyldestgjørende, hvis der ikke tillige, ifølge en derom i Loven indeholdt Bestemmelse, var Udset til, at den om 5 Aar vil blive underkastet en Revision. Saaledes er nu alt det første Aar gaaet, og den Tid kan imødesees, hvor denne Lov vil kunne fremtræde i en Skikkelse, der skaber færre Banfælgeligheder og Forelegenheder.

Kirck: Den ærede Landstingsmand, der stöder yderst tilhøre for mig (Nørgaard), gjorde nogle Bemærkninger til § 14 Nr. 1, 2, 3 og 21 og insisterede paa, at disse Summer burde ikke anføres i Regnskabet til Udbetaling paa Grund af, at vedkommende Communer burde deeltage i Udgifterne. Han maa imidlertid vel erindre med Hensyn til, hvad der er bevilliget i § 21 til en Udvidelse af Helsingørs Havn, at den, som af den ærede Indenrigsminister alt anført, er en Statshavn, og at de her anførte Summer ikke gives bort. De forsvinde ikke, forsaavidt de anvendes til Udvidelse af denne Havn, der allerede er tilstede, og hvis Indtægter ere af den Bestaafenhed, at de forrenter 400,000 Rd. Nettoindtagten af Helsingørs Havn er for tiden, saavidt jeg erindrer, 16,000 Rd. Lægges man nu til, at Udvidelsen koster for en Beføstning af 346,000 Rd. foruden de 90,000 Rd., der hvile som Gjæld paa det nuværende Havneanlæg, saa vil den ærede Rigsdagsmand jo selv kunne indsee, at denne Sum kun kan betragtes som et Laan, om man saa vil, thi Staten indvinder det jo igjen. Naar Helsingørs Havn udvides, ville Indtægterne jo ogsaa forøges. Hvis man vilde udføre Anlægget for fremmede Penge, vilde